

Hørings svar fra Tomas H. Solli

Oppfølging av NFIs utredning av utviklingsordningene og forslag til endringer i forskrift av 31. oktober 2016 nr. 1264 om tilskudd til audiovisuell produksjon – Kap. 2 Tilskudd til enkeltpersoner

NFI ønsker å innføre nye kriterier for hvem som kan søke om idé- og manusutvikling, ved å stille mer konkrete krav til yrkeserfaring og utdanning. Formålet synes å først og fremst være å få bukt med en u håndterlig stor søknadsbunke. Det fremholdes at endringen kanskje vil være midlertidig.

Som leder av Dramatikerforbundet Stipendkomitee forstår jeg problemstillingen rundt de voksende søknadsbunkene og at NFI har behov for å krympe nåløyen til de som kvalifiserer til å søke. Det store spørsmålet blir således hvem som skal diskvalifiseres og hvem som vil forbli inne i varmen, samtidig som man opprettholder ordningens faglige integritet og fokus. Her mener jeg forslaget fra NFI bommer.

3.3.1 Forslag til tiltak.

NFI foreslår å skjerpe utdanningskravet til at det kreves at utdannelsen resulterer i en eksamensfilm. Dette er et tiltak som vil ramme skjevt blant de norske filmutdanningene, og aktivt ekskludere nettopp de i søkermassen som faktisk evner å skrive et manuskript for langt format. En kortfilm på mellom 10 og 30 minutter er noe ganske annet enn en langfilm på over 90, noe svært mange nyutdannede filmskapere erfarer i sine første år i bransjen.

Manuselevne på Kristiania høyskole har som eksamensoppgave å skrive et helt manus. De er betydelig bedre formelt og faglig kvalifisert til å kunne produsere «[...] *ideer eller manuskripter til audiovisuelle verk av høy kunstnerisk og profesjonell kvalitet*» enn regielevene på både Kristiania og DnF. Allikevel vil nettopp disse manuselevne ikke kvalifisere til ordningen med NFIs forslag. Det er heller ingen garanti for at DnFs eksamensordning i all fremtid vil fortsette å være slik at manuselevne skriver manus til regielevenes avgangsfilm. Dermed risikerer det skjerpede kravet å ekskludere alle med den mest relevante utdanningen for å kunne skrive manus.

Videre foreslås det at man kan kvalifisere med en kortfilm tatt ut til en festival, blant forhåndsgodkjente festivaler som velges av NFI. I praksis betyr dette at om man får med en 15 sekunders visuelt fiffig kortfilm på Grimstad, vil man kvalifisere. Men ikke om man har gått tre år på skole for å lære seg å skrive film og tv-serier.

Dette er en manusutviklingsordning, hvor den sentrale egenskapen en søker bør ha for å oppfylle det faglige nivået er evnen til å skrive. Dette later det til at NFI har fullstendig glemt.

Det er et kjent fenomen i manus-miljøet, at regissører uten skriveerfaring har mottatt det rause stipendet fra NFI på en kvart million kroner, og ikke evner å fullføre. Dermed kommer de til manusforfattere og ber om hjelp til treatmentet sitt. Slik fungerer ordningen mindre som noe som bidrar til prosjekter av høy kvalitet, og mer som subsidiert skrivekurs til regissører med lite skriveerfaring fra før. Dette er neppe formålet med ordningen.

Et mer hensiktsmessig grep for å sikre ordningens profesjonelle nivå, slik at det kan bidra til audiovisuelle verk av høy kunstnerisk og profesjonell kvalitet, er å sikre seg at søker har utdanning eller erfaring med å skrive for langt format. Et minimumsnivå av publisert audiovisuelt verk på sammenhengende 45 minutter, eller tilsvarende manuskript på minimum 45 sider som del av eksamensoppgave, for eksempel.

Troverdigheten til det midlertidige.

NFI uttrykker en tro på at denne innstramningen vil være midlertidig, frem til KI har effektivisert saksbehandlingen. At denne effektiviseringen faktisk vil finne sted virker mindre sannsynlig for hver dag som går, og slik jeg har forstått NFI skal man alltid bruke konsulenter til kunstnerisk vurdering. Det er vel her skoen trykker uansett. Kutt og effektiviseringer som gjennomføres har en tendens til å bli stående, på tross av lovnader om det motsatte.